

[Kai Moltke.]

byggeriet, kan ikke være helt uden betydning, og grundene er vel også noget lettere tilgængelige i Herning end i København og omegn. Men fra 46 kr. til 50 kr. pr. m² er i og for sig et resultat, som man må have en vis respekt for. Hvis man imidlertid stiller sig mekanisk på udligningsprincippet og siger: vi kan ikke tolerere disse store forskelligheder, hvad bliver så følgen? At ved næste vurdering — vi har jo allerede set tendenserne fra Herning til at ville melde sig ud af hele ordningen — bliver det byggeri, som kan konkurrere i nedadgående retning, slået i lighedsgryden; det får den samme stigning efter sit niveau, efter sin brugspris, og derved skaber vi den stivhed, som gør det umuligt overhovedet at udnytte alle muligheder for at skaffe billige lejligheder.

Den anden side af sagen er de sociale selskaber; der vil blive opnået meget lidt, og derfor var det vel nyttigere, når man snakker om disse ting, om hr. Axel Ivan Pedersen havde grebet tilbage til sit udgangspunkt, til risikoen ved de stedfundne huslejeforhøjelser. Vi fik jo her billedet af tillægslånene — som følge af huslejestigningerne — på de 700 mill. kr. i løbet af et år, og vi kan forudse, at tempoet vil være stigende. Det eneste, der mangler, er hr. Axel Ivan Pedersens praktiske forslag om, hvordan man skal imødegå en sådan risiko. Vil man have begrænset tillægslånene? For det er jo ikke alene tillægslån, som stammer fra de noterede selskaber og institutioner, det er også visse pantebreve fra det „grå“ marked. Skal man belægge sådanne uproduktive tillægslån med skat, eller hvor er det, man vil hen? Hr. Axel Ivan Pedersen ved, at det er en af de ting, som han udmærket godt og med gode udsigter kan forhandle med os i socialistisk folkeparti om. Og lad os så tage praktisk fat på disse ting.

En anden praktisk ting, som er nødvendig i den nuværende situation, er, at vi får jordpriserne ned, at man altså forbereder en jordlovgivning, og jeg tror, at de konservative i hr. Hastrups skikkelse allerede går så vidt som til at forveksle den socialdemokratiske ordfører og mig, for det var hr. Axel Ivan Pedersen, der sidste gang talte om ekspropriation, me-

dens ordet ekspropriation kun forekommer med henvisning hertil i min mindretalsudtalelse i betænkningen, fordi jeg er lige så interesseret i sagen som den socialdemokratiske ordfører.

Der er mange andre ting, som skal gøres, men først og fremmest skal der vel skaffes rimeligere finansieringsbetingelser. Nu hører jeg hr. Guldberg stå i dag og sige rent ud, at vi må se på fristerne, for lov om boligsikring tiltaler os ikke, og vi vil af med begrebet „den skattepligtige indkomst“. Det glæder mig virkelig. Hr. Guldberg siger, at det er et standpunkt, han har indtaget i 15 måneder, og det kan jeg bekræfte, men jeg har stået på det standpunkt i de to år, jeg har været med til at forhandle om et boligforlig. Vort standpunkt er virkelig også, at den skattepligtige indkomst skal fjernes som grundlag for den nye boligsikringsordning. Det var SFs hovedkrav, og her nåede vi jo faktisk så langt, at repræsentanter for 4 partier: socialdemokratiet, socialistisk folkeparti og venstre, og jeg tror også det parti, som fru Else-Merete Ross repræsenterer, var enige om, at vi helst skulle have en anden målestok i den forhåndenværende situation.

Nu er der efter min mening kommet et ikke rigtig gennemtænkt svar fra boligministeriet, for det er nu engang ikke boligministeriets embedsmænd, der lovgiver, det er folketinget, så derfor synes jeg, hr. Guldbergs bekymringer er noget overflødige, når han truer med, at man må udsætte fristerne. Hvis vi i folketingets boligudvalg ønsker at fjerne den skattepligtige indkomst som det begreb, hvorunder man regulerer den fremtidige boligsikring — og det er der vægtige grunde til — så tror jeg, at vi uden videre har muligheden for både i udvalget og i tinget at gennemføre sådanne lovændringer. Ja, så bliver der et spørgsmål med fristerne, men jeg håber da ikke, at hr. Guldberg forstår det sådan, at vi ingen boligsikring skal have fra den 1. april, medmindre vi har den nye ordning indarbejdet. Der er dog overgangsordninger, og når hr. Guldberg siger, at så kan vi jo også udskyde fristerne for andre loves ikrafttræden, så er det jo så rigtigt, så rigtigt, men så må jeg også have lov til at sige, at en af de få ting, man har sat som fjerer i hatten, da man foreslog